

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΑΡΥΘΕΝ ΤΩ 1870 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, ΜΑΚΚΑ, ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ

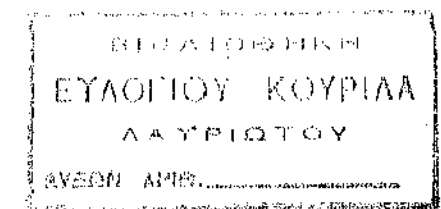
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ.

ΕΤΟΣ ΟΓΔΟΟΝ

ΤΟΜ. ΔΕΚΑΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ν. Γ. ΠΑΣΣΑΡΗ
1886

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΑΡΙΘΕΝ ΤΗ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Σ. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Ν. ΜΑΚΚΑ.

ΤΙΝΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΛΗΡΩΤΕΑΣ

Διὰ τὸ Ἐξωτερικόν..... Δρ. Ν. 20.

» » Ἐσωτερικόν..... » » 15.

» τοὺς κκ. Φοιτητάς..... » » 8.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Εἰς τὴ Γραφεῖον τοῦ ΓΑΛΗΝΟΥ

Ὅδῳ Πινακωτῶν

ΑΡΙΘΜΟΣ 8

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Κλινικὴ Θ. Ἀρεντούλη (ἐν Πειραιεῖ). Μυϊκαὶ ἀτροφίαι, ὑπὸ Α. Πολιτῆ. — Περὶ τῶν μεθόδων πρὸς εξέτασιν τῆς ὑφῆς τοῦ κεντρικοῦ νευρικοῦ συστήματος καὶ ἰδίᾳ περὶ τῆς μεθόδου τοῦ Γουδδεν, ὑπὸ Περικλέους Βέγια. (Τέλος). — Γενικὴ ἐποψὶς τῶν περὶ τοῦ ἀσθματος θεωριῶν. Ἰατῶν ἐν Βιέννῃ ἀπομνημονευμάτων Δ. Βλαχοπούλου (ἐν Βερολίῳ). (Συνέχ.). — Ἐκτρωτικὴ θεραπεία τῶν μαλακῶν ἀφροδισίων ἐλκῶν κατὰ τὸν H. v. Hebra. — Φυσιολογικὴ καὶ θεραπευτικὴ ἐνέργεια τοῦ ἀκαλύπτου. — Θεραπεία τῆς ὠθηκίτιδος. — Βιβλιοκρισίαι. — Εἰδοποιήσεις. — Βιβλ. δευτεῖον.

ΚΑΙΝΙΚΗ Θ. ΑΦΕΝΤΟΥΛΗ (ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ).

ΜΥΙΚΑΙ ΑΤΡΟΦΙΑΙ.

ὑπὸ Α. ΠΟΛΙΤΑΚΗ

Τὸ περὶ μυατροφίῶν ζήτημα, μεθ' ὅλας τὰς ἐπ' ἐσχάτων σεντελεσθείσας ἐν τῇ σπουδῇ τῶν νοσημάτων τοῦ νευρικοῦ συστήματος προόδους, διατελεῖ εἰσέτι ἐν πολλοῖς σκοτεινόν.

Καὶ γνωστὸν μὲν τυγχάνει σήμερον ὅτι ἡ ἀτροφία τῶν μυῶν προέρχεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὅν ὅχι πάντοτε, ἐκ παθῆτων τῶν προσθίων καὶ ῥάτων τοῦ νωτιαίου μυελοῦ· ἀλλ' ἐκ τῆς γνώσεως ταύτης ὅχι μόνον δὲν ἡπλοποιήθη, ἀλλὰ καὶ ἔτι μᾶλλον περιεπλέχθη τὸ ζήτημα· διότι ἀντι

ΓΑΛ. ΤΟΜ. ΙΕ'.

3

μιας και μόνης νοσηρᾶς μορφῆς, ἣν παρεδέχοντο οἱ ἀρχαιότεροι, ἔχομεν ἤδη πολλὰς τοιαύτας, κατὰ τὰς ὁποίας, ὑπὸ τὸν ὅρον πάντοτε τῆς παθήσεως τῶν προσθίων κεράτων τοῦ νωτιαίου μυελοῦ, κατ' ἄλλον ἄλλοτε τρόπον ἀναφαίνεται ἡ μυϊκὴ ἀτροφία. Ἐν γένει δὲ δυνάμεθ' νὰ εἰπώμεν ὅτι εἰς πᾶν νόσημα τοῦ νωτιαίου μυελοῦ δύναται νὰ παρουσιασθῇ αὕτη, ὁψέποτε κατὰ τὴν πορείαν τοῦ νοσήματος τούτου ἦθελον παραβλαβῇ εἰς ἱκανὴν ἔκτασιν τὰ πρόσθια αὐτοῦ κέρατα.

Τὰς ποικίλας τὰς μορφὰς τῆς μυϊκῆς ἀτροφίας δυνάμεθα νὰ διαίρεσωμεν ὡς ἐκ τῆς πορείας αὐτῶν εἰς δύο τάξεις, τὰς ὁξείας καὶ τὰς χρόνιαις.

Ἐτέρᾳ διαίρεσι οὐχ ἥττον σπουδαία εἶναι ἡ εἰς πρωτοπαθεῖς, κατὰ τὰς ὁποίας ἡ πάθησις περιορίζεται εἰς τὰ πρόσθια κέρατα τοῦ νωτιαίου μυελοῦ, καὶ εἰς δευτεροπαθεῖς, κατὰ τὰς ὁποίας μετὰ τούτων συμπύχουσι καὶ ἄλλα αὐτοῦ συστήματα.

Καὶ ἐκ μὲν τῶν ὁξείων μυατροφιῶν πρωτοπαθεῖς μὲν (καθ' ἣν ἀνωτέρω ἐδώκαμεν εἰς τὸν ὅρον τοῦτον ἔννοιαν) ἔχομεν τὴν *παράλυσιν τῶν παιδῶν* (*paralysis infantile*), τὴν *παράλυσιν τῶν ἐνηλίκων* (*par. de l'adulte*) καὶ τὴν *γενικὴν νωτιαίαν παράλυσιν* (*paralysis générale spinale*). δευτεροπαθεῖς δὲ τὰς κατὰ τὴν ὁξείαν κεντρικὴν μυελίτιδα, τὴν *αιματομυελίτιδα* (*hématomyelie*) καὶ ἄλλας ὁξείας παθήσεις τοῦ νωτιαίου μυελοῦ ἐπερχομένας.

Ἐκ δὲ τῶν χρόνιων μυατροφιῶν πρωτοπαθὴ μὲν ἔχομεν τὴν ἰδίως καλουμένην *προϊούσαν μυϊκὴν ἀτροφίαν*, ἥτις ἀνταποκρίνεται κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὸν ὑπὸ τῶν Duchenne καὶ Aran τὸ πρῶτον περιγραφέντα τύπον δευτεροπαθεῖς δὲ τὰς ἀναφαινομένους κατὰ τὴν πορείαν τῆς πλυσίας *συμμετρικῆς σκληρώσεως*, τῆς *νωτιαίας θβλώσεως*, τῆς *σκληρώσεως κατὰ πλάκας*, τῆς *ὑπερτροφικῆς νωτιαίας καχυμνηνιγίτιδος*, καὶ ἄλλων χρόνιων τοῦ νωτιαίου μυελοῦ παθῶσεων.

Ἡ ἀπλὴ αὕτη ἀπαρίθμησις, ἥτις βεβαίως δὲν περιλαμβάνει πάσας τὰς κατὰ τὰ εἰρημένα δυνατὰς μορφὰς τῆς μυϊκῆς ἀτροφίας, ἀρκεῖ ὅπως καταδείξῃ, πόσας δυσκολίας δύναται νὰ παρουσιάσῃ ἐκάστοτε ἡ ἀκριβὴς τῆς νόσου διάγνωσις.

Δὲν κρίνομεν ἐπομένως ἐντελῶς ἀνωφελῆ τὴν δημοσίευσιν δύο περιπτώσεων, ὧς κατὰ σπάνιον συγχυρίαν συγχρόνως σχεδὸν ἐν τῷ ἡμετέρῳ νοσοκομείῳ παρετηρήσαμεν.

Παρατήρησις Α'. — Ἰωάννης Μ., ἐτῶν 55, ναυτικός. Οὐδὲν κληρονομικὸν προηγούμενον παρουσιάζει. Δὲν ἔπαθε σύφιλιν· κατεχρᾶτο δὲ τοῦ οἴνου.

Πρὸ 15 ἐτῶν κατελήφθη ὑπὸ σφοδρᾶς ὀσφυαλγίας, ἔνεκ τῆς ὁποίας ἠναγκάσθη νὰ κατεκλιθῇ καὶ ἐπὶ ἡμέρας ἑορκαπεύετο ὑπὸ ἐπιστήμονος

ιατροῦ. Ἡ ὀσφυαλγία αὕτη τῷ ἐπικνηλῆεν εἰς τοτε πολλάκις, ἀλλ' εἰς μικρότερον βαθμὸν.

Πρὸ ὀλίγων ἐτῶν κατελήφθη ὑπὸ πόνου καὶ ἐξοιδήσεως τοῦ ἀριστεροῦ γόνατος καὶ βραχύτερον τῆς κνήμης ὀλοκλήρου· ἐσχηματίσθη δὲ φαίνεται καὶ ἀπόστημα τι ἐνταῦθα, τοῦ ὁποίου διακρίνεται εἰσέτι ἡ οὐλή.

Οὐχ ἥττον ἐκτὸς τῶν παροδικῶν τούτων ἀπὸ τοῦ κατὰ φύσιν διαταραχῶν, διετέλει ὕγιης μέχρι πρὸ ἐνὸς καὶ ἡμίσεως ἔτους, ὁπόθεν, ὡς ἐπιμένει διαβεβαιῶν, ἄρχεται ἡ νόσος ἣν παρουσιάζει ἡμῖν σήμερον.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, ὡς λέγει, ἡτθάνθη τὸ πρῶτον πόνους τινὰς ἐλαφροῦς, ἡ μᾶλλον δυσκαμπήκην τινὰ κατὰ τοὺς ὤμους· ἰδίως τὸν ἀριστερόν· μετ' ὀλίγον δὲ ἀδυναμίαν κατὰ τὰ ἀνώτερα ἄκρα.

Τῆς ἀδυναμίας ταύτης προιούτης παρετήρησα μετ' οὐ πολὺ ὅτι οἱ μῦς τῶν ἀνωτέρων ἄκρων καὶ ἀκολούθως οἱ τοῦ ὅλου σχεδὸν σῶματος ἤλαττοῦντο τὸν ὅγκον καὶ κατελαμβάνοντο ὑπὸ κκουσιῶν νηματοειδῶν σφαιδασμῶν.

Τὰ κατώτερα αὐτοῦ ἄκρα, τὰ ὁποῖα πρὸ ὀλίγου, ὡς λέγει, προτεβλήθησαν, κάμπτονται πολλάκις, ἐνῷ περιπατεῖ, ὑπὸ τὸ βῆρος τοῦ σώματος· οὐδέποτε ἡτθάνθη πόνους κατὰ τὴν συνέχειαν τῶν μελῶν.

Ἡ οὖρησις καὶ ἡ ἀποκρίτησις ἐτελοῦντο πάντοτε ὡς καὶ κατὰ φύσιν.

Ἐχει βῆχα· δυσκολεύεται δὲ μεγάλως περὶ τὴν ἀναγωγὴν τῶν πτυέλων. Ἡ ἀναπνοὴ ἐκτελεῖται ἐν γένει δυσχερῶς· ἀναγκάζεται δὲ ὁ ἄρρωστος πολλάκις νὰ λαμβάνῃ ἰδιζούσας θάσεις (κατακλινόμενος πρηνῆς π. χ. νὰ στηρίξῃ τὸ στῆθος ἐπὶ προσκεφαλαίου) ὅπως διευκολύνῃ αὐτήν.

Παροῦσα κατάστασις. — Τὸ πρόσωπον τοῦ ἀρρώστου εἶναι ἱσχνόν· οὐδεμίαν δὲ εἰς αὐτὸ καὶ τὰ κατ' αὐτὸ ὄργανα παρρηγεῖται ἀλλοίωσις. Αἱ εἰδικαὶ αἰσθήσεις, ἡ λαλιὰ, ἡ μάτησις καὶ ἡ κατὰποσις ἐκτελοῦνται φυσιολογικῶς· ἡ δὲ διάνοια εἶναι ἀνέπαρος.

Τὰ ἀνώτερα ἄκρα εἶναι ἐν συνόλῳ ἀτροφικά· αἱ ἄκρα χεῖρες ἰδίως παρουσιάζουσι τὴν εἰς τὴν προϊούσαν μυϊκὴν ἀτροφίαν προσιδιάζουσαν ὥψιν· αἱ μυῖαι σάρκες ἐλλείπουσι σχεδὸν ἀπ' αὐτῶν παντελῶς· οἱ δάκτυλοι δὲ εἶναι σπασμωδικῶς ἐπὶ τὴν παλάμην συγκεκαμμένοι.

Ἡ δύναμις τῶν μυῶν τῶν ἀνωτέρων ἄκρων ἀνεκλόγως πρὸς τὴν περὶ τὴν ὀρέψιν αὐτῶν ἀλλοίωσιν δὲν εἶναι σπουδαίως ἡλαττωμένη.

Οἱ μῦς τοῦ κορμοῦ ἐπίσης ἀτροφικοί· ἐκ τούτου δὲ προφανῶς προέρχεται ἡ δύσπνοια τὴν ὁποίαν ἔχει ὁ ἄρρωστος.

Αἱ αὐταὶ ἀλλοιώσεις καὶ κατὰ τὰ κατώτερα ἄκρα, ἀλλ' εἰς πολὺ μικρότερον βαθμὸν.

Ἡ βράδιος ἐκτελεῖται εἰσέτι ἀρετὰ εὐχερῶς, οὐδὲν ἔπηρεαζομένη ὑπὸ τῆς κλείσεως τῶν ὀφθαλμῶν.

Τὰ ἀντανακλαστικά φαινόμενα ἐλλείπουσι σχεδὸν παντελῶς· ἀλλ' ἡ ἠλεκτρομυϊκὴ ἐρεθισιμότης διατηρεῖται.

Ὅλοι οἱ μῦς τοῦ σώματος εἶναι ἔδρα διηνεκῶν μικροαρυγοειδῶν σπασμῶν αὐτοματῶς παραγομένων (contractions fibrillaires).

Ἡ καθ' ὅλου αἰτθῆσι; οὐδεμίαν παρουσιάζει ἀπὸ τοῦ κατὰ φύσιν παραλλαγῆν. Ἡ κύστις καὶ τὸ ἀπευθυμένον λειτουργοῦσι καλῶς.

Υγιῶς ἐπίσης ἔχουσι καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ ὄργανα πλὴν τῶν ἀρτηριῶν, αἵτινες εἶναι ἀθηρωματώδεις. Χρόνιος βρογχικός κατάρρους.

Ἡ περίστασις αὕτη ὁμολογουμένως ἀνήκει εἰς τὴν πρωτοπαθῆ χρονίαν μυατροφίαν, τὸν κλασικὸν δηλ. τῆς νόσου τύπον.

Προφανές τοῦλάχιστον τυγχάνει, ὅτι αἱ ἀλλοιώσεις ἐνταῦθα περιορίζονται εἰς τὰ πρόσθια κέρατα τοῦ νωτιαίου μυελοῦ· διότι πλὴν τῆς βαθμῆδὸς προοῦσης μυϊκῆς ἀτροφίας, οὐδεμία ἄλλη περὶ τὴν αἰτθῆσιν ἢ τὴν κίνησιν διαταραχὴ παρατηρεῖται.

Δὲν δυνάμεθα ἐν τούτοις ν' ἀρνηθῶμεν, ὅτι πρωτοφνῆς ἐν τῇ περιπτώσει ἡμῶν εἶναι καὶ πρὸς τὸν κανόνα ἀντικειμένη ἢ σχετικῶς βραχεῖα τῆς νόσου πορεία καὶ ἡ ταχεῖα αὐτῆς γενέσεως, ἐκτὸς ἐὰν δώσωμεν ἀπολυτὸν κρίσιν εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ οὐχὶ ἄλλως τε λίαν νοήμονος ἀρρώστου ἐξιτορούμενα.

(ἀκολουθεῖ)

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΕΘΟΔΩΝ ΠΡΟΣ ΕΞΕΤΑΣΙΝ ΤΗΣ ΥΦΗΣ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΝΕΥΡΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΙΔΙΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ ΤΟΥ ΓΟΥΔΑΝ.

ὑπὸ ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ ΒΕΓΙΑ.

(Συνέχεια. βρα σελ. 21).

Μετὰ 6—8 ἡμέρας, ἢ καὶ πολλῶ βραδύτερον, τὸ ἐγχειρισθὲν ζῷον φονεύεται καὶ δὴ διὰ τρόπου μὴ ἐπιφέροντος προσβολῆν ἐπὶ τοῦ ἐγχειρισθέντος μέρους. Τὸ κρανίον ἀνοίγεται καὶ ὁ ἐγκέφαλος ὑποβάλλεται εἰς μακροσκοπικὴν ἐξέτασιν σπουδαιοτάτην. Αὕτη ἀφορᾷ εἰς τὴν ὑπαρξίν αἱματώματός τινος, ἢ ὑδροκεφάλου, ἢ ἄλλης τινὸς περιπλοκῆς. Ἄν τοιοῦτό τί εὗρεθῇ, τὸ πείραμα ἀπέτυχεν. Αἱ ἀλλοιώσεις δὲ ὑπέστη ὁ ἐγκέφαλος εἶναι κατὰ τὴν περίστασιν αὐτὴν οὐχὶ γνήσια ἐπακολουθήματα τῆς ἐγχειρήσεως, ἀλλὰ σύγκεινται ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων, ἑτινα ἐπηγεγεν ἢ τε ἐγχείρησις καὶ ἡ ἐκάστοτε περιπλοκή. Ὁ ἐγκέφαλος εἰς οὐδὲν δύνανται νὰ χρησιμεύσῃ. — Ἐὰν περιπλοκὴ τις δὲν ἐπῆλθεν, ἐφ' ὅσον τοῦλάχιστον περὶ τούτου μακροσκοπικῶς δυνάμεθα ν' ἀποφανθῶμεν, ἐξάγεταί λίαν προσεκτικῶς ὁ ἐγκέφαλος μετὰ τῆς παρεγκεφαλίδος καὶ τοῦ νωτιαίου μυελοῦ ἐκ τῆς στήθους θήκης καὶ φέρεται εἰς ἐλαφρὰν διάλυσιν διχρωμικοῦ καλίου. Ἀμα ἀρκούντως σκληρυνθῇ ἐξετάζεται ἐκ νόσου

μακροσκοπικῶς. Σπουδαίως πρέπει τις κατὰ τὴν ἐξέτασιν αὐτὴν νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν αὐτοῦ ἐπὶ ἐνδεχομένων ἀνωμαλιῶν, ἢτοι ἀσυμμετριῶν. Ἀσυμμετρίαι τις παρὰ τῇ ἀκριβῶς συμμετρικῇ ὁργάνῳ ἐστὶ συνώνυμον τῇ ἀλλοιώσει, ἢ μακροσκοπικῇ δὲ παρατήρησι; ἀλλοιώσεώς τινος ἐστὶ σπουδαία, ὡς ὑποδεικνύουσα ἡμῖν ποῦ κατὰ τὴν μικροσκοπικὴν παρατήρησιν τὴν προσοχὴν ἡμῶν πρὸ πάντων δεῖν νὰ στρέψωμεν. — Μετὰ ταῦτα ὁ ἐγκέφαλος κλ. φέρεται εἰς τὸν μικροτόμον, τέμνεται ὡς συνήθως, χρωματίζεται κ.λ. καὶ ἐν τέλει ἐν βελσάμφ τοῦ Κανναδὰ ἐγκλείεται. (α)

Καὶ νῦν ἀρχεται ἡ μικροσκοπικὴ ἐξέτασις. Αὕτη πρῶτον ἀκριβῶς ὀρίζεται τίνος ἐκτάσεως ἢ ἡ ἀποκίνησις. Τοῦτο σπουδαιοτάτον διότι εἶναι λίαν δυσχερὲς ἐπὶ προσβολῶν κατὰ τοῦ κεντρικοῦ νευρικοῦ συστήματος κατ' εὐθείαν νὰ ἐπιτύχῃ τις ἀκριβῶς τὴν ἀποκίνησιν ἐκείνην ἣν προτίθεται. Ὁρεῖται ἐπομένως κατὰ πρῶτον νὰ ὀρίσῃ τί ἀπεμάκρυνεν ἂν πράγματι μόνον τὸν μετωπιαῖον ἐγκέφαλον ἢ καὶ μέρος τῶν ὑποκειμένων γαγγλίων κλ. Ἐκτεταμέναι καταστροφαὶ εἰσιν ὀλιγώτερον ἐνδιαφέρουσαι ἢ μᾶλλον περιωρισμέναι τοῦτο εὐνόητον.

Πρὸς τούτοις δεῖν νὰ βεβαιωθῇ τις ὅτι περιπλοκὴ τις ἐστὼ καὶ ἐλαχίστη δὲν ὑπάρχει· οἷον αἱμορραγικὴ τις ἐστία, ἐπιφέρουσα ἀλλοιώσεις δυσαρέστους κ. λ.

Μετὰ ταῦτα προβαίνομεν εἰς τὴν ἀκριβεστέραι τῶν τομῶν ἐξέτασιν, συγκρίνοντες ἐν ἐκάστῃ τοῦτων τὸ ἐν ἡμῖν αὐτῆς πρὸς τὸ ἕτερον, ἀκριβῶς δὲ ὅπως ἐπιτευχθῇ ἡ σύγκρισις αὕτη ἐπιτρέπεται νὰ ἀπομακρυνθῇ μόνον τὸ ἡμισυ, ὡς ἀνωτέρω εἶπον. Ἀμα παρατηρήσωμεν ὅτι ἐν τῇ ἐν τῶν ἡμίσεων ἐλλείπει σωρὸς τις κυττάρων ἢ δερμάτιον ἰνῶν ἐν τῇ ἐτέρῃ εὐρισκόμενον, δυνάμεθα ν' ἀποφανθῶμεν ὅτι τὰ ἐλλείποντα κατεστράφησαν ἔνθα τῆς γενομένης ἀποκινήσεως καὶ ὅτι ἐπομένως εὐρηνται ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἀποκινήθεντα. Τὴν πορείαν τῶν ἐλλειπουσῶν ἰνῶν παρακολουθοῦμεν τότε ἐπὶ τοῦ ὑγιοῦς ἡμίσεως, ἀνευρίσκοντες ἐν τούτῳ ὅ τι ἐν τῇ παθόντι ἐλλείπει.

Κατὰ τὴν ἀποκίνησιν π.χ. τοῦ μετωπιαίου λοβοῦ τοῦ ἐγκεφάλου εὐρίσκωμεν ὅτι κατὰ τὴν χώραν τῆς διασταυρώσεως τῶν πυραμίδων μόνον ἐν ἰσχυρὸν δερμάτιον ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἡμίσεως εἰς τὸ ἕτερον μεταβαίνει, μετὰ δὲ τοῦτο παρατηροῦμεν ὅτι τὸ πρόσθιον δερμάτιον τοῦ νωτιαίου μυελοῦ κατὰ τὸ ἐγχειρισθὲν μέρος πολλῶ μικρότερον εἶναι τοῦ ἀντιστοίχου κατὰ τὸ ὑγιές, ἐν ᾧ τὸ πλάγιον δερμάτιον κατὰ τὸ ἐγχειρισθὲν εἶναι πολὺ ἰσχυρότερον τοῦ ἀντιστοίχου κατὰ τὸ ὑγιές, ὅπερ ἀποδεικνύει ἡμῖν ὅτι ἡ πυραμὶς ἀνελύεται εἰς δύο τμήματα, ὧν τὸ ἐν παραμένει ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ μέρους, ἐξ οὗ ἐκφύεται, ἐν ᾧ τὸ ἕτερον διασταυρούμενον μετὰ τοῦ ἀντιστοίχου μεταβαίνει εἰς τὸ πλάγιον δερμάτιον. Ἐπὶ τέλους εὐρηται ἐν τῇ

(α) Χρωματιστικὴν ὕλην πολλοῦ λόγου ἀξίαν εἶρον τὸ μαῦρον τῆς ἀνίληνης.

νωτικῶν μυελῶν καὶ ἄλλη διαφορά νεωστὶ παρατηρηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Monakow, ὅτις πλεόντερον παντὸς ἄλλου εἰργάσθη διὰ τῆς μεθόδου ταύτης. Τὰ πλάγια κέρα τὰ ἀναλυομένα εἰς τὰς δικτυωτὰς προσβολὰς (reticulars), εἰσὶν ἐπὶ τοῦ ἡμίσεως τοῦ τὰ ἐλάσσονα πλάγια δερμάτια κατέχοντος, πολλῶν μικρότερα ἢ ἐπὶ τοῦ ἐτέρου, ἀποδείξεις ὅτι αἱ ἑνὲς τῶν πυρμίδων εἰς τὰ κέρα ταῦτα μεταβαίνουν (ἵπερ μέχρι τοῦδε ἦτο ἀγνωστον) καὶ ἐκ τούτων πιθανὸν μέσον τῶν προσθίων κεράτων εἰς τὴν περιφέρειαν. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εὐρίσκονται καὶ αἱ ἀλλοιώσεις, ὥς ἐπ' ἡνεγκεν ἐν τοῖς μίσχοις τοῦ ἐγκεφάλου ἡ ἀποκίνησης τοῦ μετωπιαίου λοβοῦ μέχρι τῆς περιφέρειας, γινώσκιν ὅς τὸ βέβαιον ἀποδεικνύμεν μέσον ἄλλων μεθόδων, π. χ. τῆς δευτεροπαθοῦς ἐκφυλλίσσεως, τῆς μεθόδου τοῦ Φλέχσιγ κ.λ.

Ἀλλὰ δεόν νὰ ἐπενέγκωμεν εὐθὺς παρατήρησιν τινα. Τὴν γινώσκιν ταύτην περέχουσιν ἡμῖν αἱ ἀλλοιώσεις, ὧν δύναμεθα νὰ ἀντιληφθῶμεν, δυνάμεθα δὲ τοῦτο ἐρ' ὅταν πρόκειται περὶ συμπαγῶν δερματίων ἢ ποσότητός τινος ἐκνης κυττάρων, ἀδυνατούμεν ὅμως νὰ παρατηρήσωμεν διαφορὰς ἀφορώσας εἰς διεισπυρμένους νευρικούς ἑνὲς ἢ εἰς ἀριθμὸν ἐλάχιστον κυττάρων. Ἄν αἱ πυρμίδες δίδωσι, λόγου χάριν, ἑνὲς τιὰς εἰς τὰ σκέλη τῆς παρεγκεφαλίδος εἶναι ἡμῖν ἀγνωστον, καθ' ὅσον ἐάν τοῦτο πράγματι συμβαίνει, πρόκειται περὶ ποσότητός τινος, ἥ; ἡ ἑλλείψις δὲν ἐπιφέρει ἀντιληπτὴν διαφορὰν.

Καὶ ὑπὸ ἄλλην ἔποψιν τὰ ὅρια τῆς ἐνεργείας τῆς μεθόδου ταύτης εἶναι περιορισμένα. Ἐρ' ὅταν νῦν γνωρίζομεν πάντοτε ὅα ὑπάρχουσι κωλύματα πρὸς ἐξέτασιν ζητημάτων τινῶν. Τὸ ζήτημα τοῦ ὑπάρχει πράγματι ὁ πυρὴν τοῦ ἀκουστικοῦ νεύρου, τὸ ζήτημα τοῦτο, ἐρ' οὐ ἐγράφησαν πλείστα καὶ οὐχὶ πάντοτε λογικὰ, δυσκόλως δύναται νὰ λυθῇ διὰ τῆς μεθόδου ταύτης. Τὸ μέσον τῆς μεθόδου ταύτης, ἡ ἐκρίζωσις τοῦ νεύρου, οὐδόλως ὠρελὰ, καθ' ὅσον τὰ ζῶα πρὸς ἐγένετο ἡ ἐκρίζωσις αὐτῆς ἄνευ ἐξαιρέσεως μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ὡρῶν ἀπέσπινον, ὑποπετόντα εἰς τὰς περιστροφικάς ἐκείνης κινήσεις, ὥς παρατηροῦμεν κατὰ τὰς προσβολὰς τῆς παρεγκεφαλίδος. Δυνατὸν ἡ εὐθὺς μετὰ τὸν τοκετὸν γινόμενη καταστροφὴ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὡτὸς νὰ ἐπενέγκῃ ἐπὶ τέλους ἀτροφίαν τοῦ ἀκουστικοῦ νεύρου ἐξ ἀρχῆς. Πειράματα τοιαῦτα, ἅτινα παρηκολούθησα γινόμενα ὑπὸ συναδέλφου, ἀπέτυχον μέχρι τοῦδε, τοῦ ζῴου μὴ ἐπιζήσαντος πολὺ τὴν ἐγχείρησιν ταύτην. Ἐμμέτως ἄλλως, δηλαδὴ διὰ τῆς γνώσεως τῶν παρακειμένων πλατυμάτων, δύναται τὸ ζήτημα κατ' ἀποκλεισμόν νὰ λυθῇ. Ἦδη παρατηρήθη ὅτι ὁ λεγόμενος ἐξωτερικός ἀκουστικός πυρὴν οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει πρὸς τὸ ἀκουστικὸν νεῦρον, καθ' ὅσον κατὰ τὴν διὰ καταλλήλου ἐγχείρησιν ἐπιτετυχεῖται ἀτροφίαν τοῦ πυρῆνος τούτου ἐπὶ τοῦ ἐνὸς μέρους τὸ ἀκουστικὸν νεῦρον οὐδόλως κατὰ τὸ μέ-

γελος ὑστέρι τοῦ τοῦ ἐτέρου μέρους. Τὴν ἀξίωσιν ὅτι τὸ ἀκουστικὸν νεῦρον δέχεται ἑνὲς παρὰ τῆς παρεγκεφαλίδος δεόν ἐπίσης νὰ ἀποκρούσμεθα πρὸς τοῦτο ἀναγκάζει ἡμᾶς παρατήρησις τις ὑπ' ἐμοῦ γενομένη, καθ' ἣν μετὰ σπουδαίως προσβολὰς καὶ ἀλλοιώσεις τῆς παρεγκεφαλίδος οὐδέμία ἀλλοιώσεις τοῦ ἀκουστικοῦ νεύρου ἦτο ἀντιληπτή.

Ἐάν ἐπισκοπήσωμεν τὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος φιλολογίαν εὐρίσκομεν ὡς συνήθως ὅτι πρὸ πάντων γερμανοὶ τῇ μεθόδῳ ταύτῃ ἐχρήσαντο. Μετὰ τούτους μνημονευταὶ ἐλβετοί, ἰταλοὶ καὶ τέλος ἡμερικανοί.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΟΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΣΘΜΑΤΟΣ ΘΕΩΡΙΩΝ

Ἐκ τῶν ἐν Βιέννῃ ἀπομνημονευμάτων Δ. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΥ.
(ἐν Βερολίῳ).

(Συνέχεια· ὅρα σελ. 9)

Τέλος δὲ ὁ Courty περιγράφει τὴν ἐν ὑποσημειώσει ἔσιν ἀσθματος διὰ τοπικῆς ναρκώσεως τοῦ περιπλανωμένου μεθ' ὑποδορείων ἐνέσεων εὐθαλίνης (Atropina) (α).

ι (α) Γυνή, 54 ἐτῶν τὴν ἡλικίαν, ἰσχνὴ μὲν, ἀλλ' ἰσχυρὰν σωματικὴν διέπλυσιν ἔχουσα καὶ αἵματονευρική τὴν ἔξιν, ἐτι ἐμμηνορροοῦσα καὶ αἰεὶ ὑγιᾶς ἔχουσα, (ἐκτὸς διμήνου δυσεντερίας ἣν ὑπέστη κατὰ τὸ 8 αὐτῆς ἔτος) κατὰ δὲ τὸ 28 τῆς ἡλικίας αὐτῆς εἰς γάμον ἐλθοῦσα, καὶ ὥρμους τε καὶ αἰσίως τεκοῦσα, ἀπώλεσε τὸ πρῶτον καὶ μόνον αὐτῆς τέκνον ἐξέμνηνον μετὰ χρόνον δὲ ἰσχυρῶς ψυχθεῖσα, ἐγένετο δυσπνοὺκή καὶ ὁσημέραι ἀσθματικὴ οὕτως, ὥστε καὶ ἐν τοῖς μεταξὺ διαστήμασιν σπανίως ἦν ἐλευθέρα. Πρὸς θεραπείαν προσέφυγεν εἰς πολλοὺς ἰατροὺς, οἵτινες ματαίως ἐχρήσαντο τῇ ἱπεκακουάνῃ, τῇ εὐθαλείᾳ (belladonna), ἐκδορείοις κ. τ. λ. ἐπὶ 4 ὅλα ἔτη, μεθ' ἃ κατέφυγεν εἰς τὸν Courty, ὅστις ἐπὶ 18 μῆνας ἐθεράπευεν αὐτὴν διαρκῶς. Ὅτε δὲ τὸ πρῶτον παρουσιάσθη αὐτῇ ἡ πάσχοςσα, πρὸ πολλῶν ἡδὴ ἡμερῶν ὑφίστατο αὕτη ἰσχυροὺς ἀσθματικούς παροξυσμούς, αὐπνίαν, ἀνορεξίαν, μεγίστην δύσπνοιαν καὶ ὀχληροτάτην βῆχρα, δι' ἧς ὅμως πάνυ σμικρὰ ἀπεχρέμπετο. Ἡ δ' ἀκρόασις παρείχεν ἐμφύσημα κατὰ τὰς κορυφὰς τῶν πνευμόνων καὶ στένωσιν τῶν μικρῶν βρόγχων, καὶ, ὡς λέγει ὁ Courty, καὶ τῆς τραχείας καὶ τοῦ λάρυγγος. Πρὸς θεραπείαν δὲ, ἐματικόν, καθαρτικόν, ἐν τριψίαις τοῦ λαιμοῦ διὰ τῆς νεαπολιτανικῆς ἀλοιφῆς μετ' ἐκχυλίσματος εὐθαλείας καταπέτλια ἐξ ὁπίου, ἐκχυλίσμα νάρδου καὶ εὐθαλείας (ἴσα μέρη), χλωρικὸν καὶ λίον καὶ συναπισμοὶ ἐπὶ ἡνεγκεν μετὰ 14 ἡμέρας τοιαύτην ἀνακούφισιν, ὥστε ἡ ἀρρωτος ἡδύνατο τέλος νὰ κατακλιθῇ. Ἡ αὐτὴ δὲ θεραπεία ἐν τῇ ἐπαναλήψει τῶν παροξυσμῶν οὐδὲν τι πλεῖον ἐπὶ ἡνεγκεν, καθόσον καὶ μετὰ τὴν λήξιν τῶν παροξυσμῶν πάντῃ ἀδύνατος ἦν τῇ πάσχουσῃ ἡ τοῦ δωματίου αὐτῆς ἐγκατάλειψις. Μετὰ τινὰς δὲ μῆνας ἐπὶ ἡλθεν ἄλλη προσβολὴ ἐτι ἰσχυρωτέρων παροξυσμῶν, ὅ-

Βατὸς δὲ τούτων εἰσι χοήσιμα ἐν τῷ παροξυσμῷ ἀποχρεμπτικά καὶ ἄλλα τὴν τοῦ βρογχικοῦ βλενοϋμένου ἀπόκρισιν ἐλαττοῦντα μέσσω, ὡς διού-

τινες ἐναντίον πάσης θεραπείας (σὺν ἢ καὶ τὰ φύλλα τῆς ἀκανθομήλου, οἱ καὶ πιστήριαι κυλινδρίσκει (Esric-Cigaretten κ. τ. λ.) ἐπὶ τρεῖς ἐβδομάδας παρετάθη. Τῇ συνδιασκέφει δὲ μετὰ τοῦ Bouisson ἐχορηγήθησαν τὰ καταπότια τοῦ Duruy, πλυνητικὰ ἐκδόρμα μεθ' ἀλικῆς μορφίνης, βράδιον δὲ τὰ ὕδατα τοῦ Boumes (Eaux-boumes), ἀλλ' ἐναντίον πάντων τούτων ἡ νόσος παρετάθη ἐπὶ πολλὰς ἐτι ἐβδομάδας, μεθ' ἧς ἐπὶ 7 καὶ διαλείψεις τις (ἀλλ' ἡ ἄρρωστος ἦν αἰεὶ οὐχὶ ὑγιής) ἐπὶ 3—4 μηνάς.

Χρόνῳ δὲ οὐ πολλῷ ὕστερον προσεκληθὼν ἐκ νέου ὁ Courty ἔνεκα νέας ἀσθματικῶν παροξυσμῶν προσβολῆς, καθ' ἃν τῇ ἀνω εἰρημένη μεθόδῳ ἐχρήσατο. Πρὸς τοῦτο οὖν παρακεντήσας τῇ 3 1/2 ὥρᾳ μ. μ. διὰ καταλλήλου καὶ λεπτῆς τριγώνου ἀκίδος τὸ τοῦ λαμποῦ δέρμα (7—8''' κατὰ βάθος εἰσάχθεισας), κατὰ τὴν ἑξῶ πλευρὴν τοῦ ἀριστεροῦ στερονοκλειδομαστοειδοῦς μυὸς καὶ ἐπ' εὐθείας γραμμῆς τοῦ ἀνω χεῖλους τοῦ θυρεοειδοῦς χόνδρου, κατὰ μῆκος τῆς θήκης τῆς καρωτίδος, διενήργησεν ἑνεσιν πρῶτον β σταγόνων ἐκ διαλύσεως εὐθαλίνης (atropin sulphuric. 1 : 10). Μετὰ τινὰ δὲ τῆς ὥρας λεπτὰ παρουσιάσθησαν σκοτοδνία, ξηρασία τοῦ κοίλου τοῦ στόματος ἐν γένει, καὶ ἰδίως τοῦ φάρυγγος πρὸς τὰ κάτω, διεύρυνσις τῶν κορῶν, συχνότης τοῦ σφυγμοῦ, κώφωσις καὶ ἀπουσία τοῦ τῆς ἀφῆς αἰσθηματός. Κατὰ τὴν 3ην μ. μ. ὥραν ἐγένετο ἡ ἀναπνοὴ εὐκολωτέρα, ὅτε καὶ ἐπέ-
θησαν συναπισμοὶ ἐπὶ τῶν ποδῶν· κατὰ δὲ τὴν νύκτα παρήσαν ἐλαφρὰ διανοητικὴ διέγερσις καὶ παραληρήματα· 2 ὥρας δὲ μετὰ τὸ μεσονύκτιον παρουσιάσθη μὲν παροξυσμὸς βηχός, ἀλλ' ἡ ἄρρωστος ὑπνωττε κατὰ διαλείμματα, καταπνιγνὸν ἐκ 0,025 γραμμ. κομμωδίου ἐκχυλίσματος ὁποῦ λαβοῦσα· τῇ δ' 11 ὥρᾳ μ. μ. τῆς ἐπιούσης τὸ τοῦ θώρακος ἄγχος ἦν ἐλαφρώτερον, καὶ οὐδὲν ἔχνος κεφαλαλγίας ὑπῆρχεν μόνον κατὰ διαλείψεις μετρίως βηχὸς παρούσης. Εὐθὺς δὲ τότε ἐγένετο δευτέρα ἑνεσις ἐξ 6 σταγόνων ἐπὶ τοῦ δεξιῦ τοῦ λαμποῦ μέρους, εἰς διπλάσιον τοῦ προτέρου βάλος καὶ πλησιέστερον τοῦ περιπλανωμένου· νῦν δὲ μετὰ 1 1/2 ὥραν ἤρξαντο τὰ τῆς ναρκώσεως φαινόμενα, ἃ τινὰ ἐν πῇ 3ῃ μ. μ. ὥρᾳ εἰσέτι παρήσαν, ἀλλ' ἡ πάσχουσα ἀπεκρίνατο μικρὸν μετέπειτα εὐστόχως εἰς πάσας τὰς ἐρωτήσεις, καὶ ἡ ἀναπνοὴ αὐτῆς ἦν σχεδὸν φυσικὴ, ὅτε καὶ ἐγένετο συναπισμῶν χρήσις, ἐσωτερικῶς δὲ 1 1/10 γραμμ. ἐκχυλίσματος ὁποῦ εἰς 4 καταπότια, ὧν κατὰ 1 1/2 ὥραν ἐχορηγεῖτο ἓν. Τῇ 3ῃ ὥρᾳ μ. μ. ἦν μὲν ἀπαύξησις τῆς ναρκώσεως, ἀλλ' ὁ ὕπνος κατὰ τὴν νύκτα ἦν ἔνεκα ὀνείρων οὐχὶ ἐντελῶς ἡσυχός, ἡ δ' ἀναπνοὴ τὴν προσεχῆ πρωΐαν ἦν οὐχὶ τοσοῦτον ἐλευθέρη, ὅσον κατὰ τὴν προηγηθεῖσαν νάρκωσιν· ἔνεκα δὲ γαστρικισμοῦ καὶ δυσκοιλιότητος ἐχορηγήθη κίρκινον ἔλαιον, ὅπερ ὅμως ἡ πάσχουσα ἐξήμεσε, δι' ὃ ἐγένετο χρήσις καθαρτικοῦ κλύσματος, ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἀπέβλήθη ὅγευ κόπρον· 3—4 δ' ἡμέρας μετὰ τὴν πρώτην ἑνεσιν διήλθε τὴν νύκτα πᾶν καλῶς, ἦτοι πολλῷ βέλτιον ἢ οὐδέποτε ἄλλοτε πρότερον, ἀλλ' ὁ ἐσχάτως ἀναφανείς γαστρικισμὸς εἰσέτι παρήν, δι' ὃ ἐδόθη ἐμετικὸν ὅπερ ἐνήργησε καλῶς, καὶ μετὰ τὸ ὁποῖον ἡ μὲν ἀναπνοὴ ἐγένετο ἐλαφρώτερον, ἡ δ' ἀπόχρεμψις εὐκολωτέρα, σὺν δὲ καὶ τῶν ἐμμήνων ἐν τῷ συνήθει χρόνῳ ἐμφάνισις· τῇ ἐπαύριον τοῦτου ἡ μὲν βήξ οὐδὲν ἦν σπασμωδική, ἡ δ' ἀναπνοὴ καὶ ἡ ἀπόχρεμψις ἐξετελοῦντο εὐχερῶς· τῇ 10ῃ ὥρᾳ τῆς αὐτῆς μ. μ. ἐγένετο καὶ τρίτη ἑνεσις ἐξ 7 σταγόνων τῆς αὐτῆς διαλύσεως ὑπερῶν τι τοῦ δευτέρου νύγματος, τῆς ἀκίδος 2' κατὰ βάθος καὶ ἐκ τῶν ἀνω πρὸς τὰ κάτω ἀχθείσας, ἵνα τὸ νεῦρον ὅσον οἶον τε κλεῖον κατὰ μῆκος

ρητικά, (ἐκτὸς τῆς δοκτυλίτιδος διότι δεόν ἵνα μὴ βραδύνωνται αἱ καρδιακαὶ κινήσεις), ἐκκοπωτικά, (π. χ. ἡρσιωμένον ἔλαιον τοῦ κρότωνος κατὰ τὸν Barnadg), διχορηγικά, (ἀλλὰ τὰ μὴ αὐξοντα τὴν δύπνοισιν), ὁποῖα θάνα δι' ἀποξηράνσεως τῆς τοῦ στόματος βλενομεμβράνης διίψην διεγείρουσιν. Ἀξίον δὲ προσοχῆς εἶσιν ἅμα ἐν τῇ θεραπείᾳ ἡ ὑπαρξίς δυσπεψίας, φωσφῶδης καταστάσεως καὶ ἡ συμφορῆσις τῶν πνευμονικῶν ἀγγείων, ὅτε καὶ ὠφελοῦσι τὰ ἀντιπερισπαστικά, καί, κατὰ τὰς περιστάσεις τοπικὰ μᾶλλον ἀφαιμάξεις. Ὡς ἐμπειρικὰ δὲ λυσιτελεῖ μέσα ἐπηρεάθησαν τὸ ἀνάπτειν πολλὰ κηρία ἐν τῷ τοῦ ὕπνου δωματίῳ, ταχέως ἐπιπποδρομία κατὰ τοῦ ἀνέμου, ὅταν οἱ παροξυσμοὶ εἰσδύλλωσιν, ἐν καιρῷ ἡμέρας (Trousseau), ἡ περίδεσις τῶν μελῶν, τοπικὰ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ διάφορα ἄλλα εἰς ἀρχαῖα συγγραμμάτῃ εὐρισκόμενα μέσα.

6'. — Θεραπεία ἐν τοῖς μεταξὺ τῶν παροξυσμῶν διαστήμασιν. Αὕτη συνίσταται κατὰ τὸν Thery εἰς τὴν τῶν ἐπιποχῶν κατεύθυνσιν ἢ καὶ ἐντελῆ καταστολὴν καὶ ἀποσάθην, (ὡς π. χ. γαστρικῶν καὶ χολικῶν συμπτωμάτων, ὁργασμοῦ αἱμορροϊδῶν καὶ κακισμῶν, ἀναιμίας, συνεπειῶν ἐκλιπόντων χρονίων ἐξανθημάτων, ῥευματισμῶν, ποδάγχρας κλπ.), εἰς παροχὴν θελήσεως κινήσεως ἐν τύπῳ διαλείποντι, εἰς ἀνύψωσιν τῶν δυνάμεων ἐν ἀσθενωτικῇ τοῦ ἀρρώστου καταστάσει, καὶ εἰς παρεμπόδισιν τῆς ἐπὶ τὰ χεῖρω πορείας αὐτῆς, πρὸς δὲ πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ ἐπιφέρῃ δυσπεψίαν, διάρροϊαν, ὀδύνας κτλ. ἀποφευκτέον. Νέα δὲ τις πρὸς ῥιζικὴν θεραπείαν παρὰ τοῦ Trousseau ἐπινοουμένη μέθοδος συνίσταται εἰς τὰ ἑξῆς:

1. — Ἐν ἐκάστῃ μηνὶ παρέχονται τῷ ἀρρώστῳ ἐπὶ 10 ἡμέρας τὸ ἐσπέρας 1—4 καταπότις ἐξ ἑσῶν μερῶν κόνεως καὶ ἐκχυλίσματος εὐθαλείας, (ἦτοι Extr. Bellad. καὶ Pulv. rad. Belladon. aa. 0,01). 2. — Τὰς προσεχεῖς 10 ἡμέρας, πάλιν τὸ ἐσπέρας, ἐν μέγα κοχλιάριον σιροπίου τῆς τερεβινθίνης· 8. — Τὰς δὲ τελευταίας 10 τοῦ μηνὸς ἡμέρας καπνίζει ὁ ἀρρωστος κατ' ἐκάστην ἡμέραν ἓνα ἀρσενικοῦ καπνιστήριον κυλινδρῆσκον (ἦτοι εἰς διάλυσιν ἐξ ἑνὸς γρ. natr. arsenicos. καὶ εἴκοσι γρ. Aqu. destill. διαβρέχεται ἀραιὸς χάρτης, καὶ εἴτα ἀποξηραίνόμενος, τέμνεται εἰς εἴκοσιν ἑτα μέρη, ἐξ ἐκάστου τῶν ὁποίων κατασκευάζεται εἷς κυλινδρῆσκος). 4. — Κατὰ 10 ἡμέρας ἐπὶ ἐν ὅλον ἔτος λαμβάνει ὁ πάσχων νήστις

διαβραχῇ· κατὰ τὴν νύκτα ἡ ἀναπνοὴ ἦν λίαν εὐκόλος, διὰ συναπισμῶν δὲ καὶ καταποτιῶν ὁποῦ ἐβραχύνθησαν μεγάλως τὰ τῆς δηλητηριάσεως φαινόμενα, καὶ τὴν ἐπιούσαν ἐσπέραν ἡ πάσχουσα ἦν ἐν καλῇ καταστάσει, ἡ βήξ ἦν ἡπία, ἡ ἀναπνοὴ λίαν εὐκόλος καὶ οἱ ἀσθματικοὶ παροξυσμοὶ εἶχον ἐκλείψει ἐντελῶς· ἑνα μῆνα δὲ μετὰ ταῦτα ἡ ἀρρωστος ἦν ἐντελῶς ὑγιής, εἰς τὰς συνήθεις αὐτῆς ἐργασίας ἀσχολουμένη, οὐδ' ὑπέστη τι μεθ' ἑνα εἰσέτι μῆνα, ἑαυτὴν ὑγιεστεράν ἢ ὅσον οὐδέποτε πρὸ 4 ἐτῶν αἰσθανομένη.

τὴν πρῶτην τέσσαρα γραμμ. κόνεως Chin. Calysayao ἐντὸς ἀγνοῦ ἐγγύματος νηφοκόκκου.

Ἐκ τῶν τῆς γενικῆς ἐνδικοιτήσεως μέσων συνίσταται ὁ Thery θερμὴν ἐνδυμνίσκιν, λουτρὰ (θερμὰ ἢ ψυχρὰ ἢ καὶ ἀτρώδη), ψυχρὰς ἐπιλούσεις (κατὰ τὴν κατὰστασιν τοῦ αἵματος), περίπατον, ἱππασίαν, ἐκτὸς πάσης τῶν πνευμόνων κοπώσεως ἢ ἐπιπόνου εἰς κλειδοκώμβαν (piano forte) ἐξασκήσεως, ὅπερ ἰδιαζόντως εἰς καρδιακὰς παθήσεις καὶ ἀρχομένην φυματίωσιν εἶναι λίαν ἐπιβλαβές· ἐπωφελὴς καὶ δραστηρίως ἐπενεργοῦσιν τοῦ τρόπου τοῦ ζῆν μεταβολὴν διὰ νέων συνηθειῶν καὶ ἀσχολιῶν· ἐλαφρὴν, μετρίαν, εὐπεπτον, οὐχὶ θερμοποιόν, τακτικὴν τροφήν, ἥτις μόνον ἐν μεγάλῃ τῆς νόσου διακρίσει δέον νὰ ᾖ ἰσχυρῶς τοπικὴ. Τὸ οἶκημα δέον νὰ ᾖ μέγα, εὐάερον καὶ ἱκανῶς θερμόν, τὸ δὲ πρὸς ὕπνον διαμάτιον φωτεινὸν καὶ ἡ κλίνη κατὰλληλος. Τὸ δὲ κλῖμα δέον νὰ ᾖ θερμὸν καὶ μεθ' ὅσον οἶόν τε ὀλιγωτέρων τῆς ἀτμοσφαιρικῆς μεταβολῶν σημειώ. Τέον ὅμως ὅτι εἰς τινὰς μὲν ἀσθματικούς εἶναι κρείσσων ἢ ἐν μεγάλας πόλεις οἰκῆσαι, εἰς ἄλλους δὲ τοῦναντίον ἢ ἐν ἐξοχαῖς, χωρίοις κ. τ. τ. ἰδιαζόντως δ' ὕγιεινὰ εἰσιν αὐτοῖς αἱ νεωστὶ γεωργηθέντων ἀγρῶν ἀναθυμιάσεις, ὥστε ἐνεκὰ τοῦ περιεχομένου ὀξυγόνου ἐπενεργοῦσι, καίτοι τοῦτο κατὰ τὰς δοκιμὰς ἄλλων ἰατρῶν πλείστους τῶν ἀσθματικῶν ἐβλάψεν (α).

(ἀκολουθεῖ)

Ἐκτριωτικὴ θεραπεία τῶν μαλακῶν ἀφροδισίων ἐλκῶν.

KATA TON H. V. HEBRA.

Κατ' αὐτῶν μεταχειρίζεται ὁ H. v. Hebra τὸ ἰτελλικόν ὀξὺ εἰς κόνιν, ἐφαρμόζων αὐτὸ ὡς ἐξῆς. Μετὰ τὸν προσήκοντα καθαρισμὸν ἐπιβάλλει τὰ ἔλκη ταῦτα διὰ τῆς κόνεως τοῦ ῥηθέντος φαρμάκου καὶ δι' ὠκυγλυφίδος, ὥστε νὰ ἐπικλυφθῶσι μόνον ἡ ἐλαώδης ἐπιφάνεια καὶ ἡ ἐγγύματα αὐτῇ περιφέρει. Περὶ τὸ μέλος περιτίθῃται ταινίαν ἐξ οὐδέτης, στηριζομένην προσηκόντως διὰ κολλητικοῦ ἐμπλάστρου. Ἐάν ἡ ἐκ τοῦ ἔλκουσ πυόρροια δὲν ᾖ μεγάλη, ἀλλάσσει τὸν ἐπίδεσμον μόνον ἑπαξ ἐντὸς 2 ἡμερῶν. Μετὰ μίαν ἡμέραν τὸ ἔλκος καλύπτεται ὑπὸ ἐσχάρου.

(α) Ἴσως συντελεῖ τὸ ἀναπτυσσόμενον ἄζωτον, ἢ ὠξείδωμένον τι προϊόν αὐτοῦ, καθόσον μάλιστα ἡ τῆς ἀκανθούμηνου (Heteropneumia), ὡς καὶ ἡ τῶν ἀμρῶν τοῦ νίτρου καὶ τῆς ἀμμωνίας ἐπεπέργεια τὸ πλεῖστον ἐκ τοῦ ἐν αὐτοῖς ἐμπεριεχομένου ἄζωτου πηγάζει. Ἴσως δ' ὁμοίως ἐν τῇ μέλλοντι ἢ μέχρι τοῦ νῦν ἀνεξήγητος ἐκ χωρῶν τινῶν (ἢ τοποθεσιῶν) καὶ ἀρωματικῶν ἢ πτητικῶν ἐγγινόμενη τοῖς ἀσθματικῶς ὠφέλεια εὐρεθῇ, ὅτι εἰς τὴν ὑπαρξίν τοῦ ἄζωτου στηρίζεται (Nierke).

ὑπολεύκου, καὶ τὰ περίξ αὐτοῦ παρίστανται ἐρυθρά. Ἡ ἐρυθρότης δὲ αὕτη αὐξάνει, ἐφ' ὅσον τὸ ὕγιες πέριξ δέρμα τίθεται ἐν ἐπαφῇ μετὰ τῆς κόνεως τοῦ ἰτελλικοῦ ὀξέος. Μετὰ τὴν γ' ἡμέραν ἡ ἐσχάρα εἶναι εὐνεγία, καὶ τότε πάζει τὴν διὰ τῆς κόνεως ἐπίπλυν τῶν ἐλκῶν. Νῦν δὲ ἐπιφέρει ταμᾶχιον ὀθανίου ἐκ λίνου διὰ μηχανικῆς ἀλοιφῆς, καὶ ἐπιβάλλει αὐτὸ ἐπὶ τοῦ ἔλκουσ, ἐπιδέων δι' οὐδέτης ὡς τὸ πρῶτον. Ἡ σχηματισθεῖσα λευκοκρίνη ἐσχάρα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀποπίπτει ἐντὸς ἡμισείας ἡμέρας, καὶ τότε πρόκειται ἐπιφάνεια στογγύλη καὶ ἐρυθροτάτη, ἱωμένη ἐντὸς 2 ἢ τὸ πολὺ 3 ἡμερῶν. Διὰ τῆς ἀγωγῆς ταύτης κατορθοῦται καὶ ὁ καθαρισμὸς καὶ ἡ ἐπούλωσις τοῦ ἔλκουσ ἐντὸς 4 — 6 ἡμερῶν.

Ὁ Hebra ἐπικινεῖ τὴν μέθοδον αὐτοῦ ταύτην ὡς ὅπως ἀνωδυνῇ καὶ ἡπιωτάτην, καὶ τὸ οὐσιωδέστερον, ἀποκαλύψαν τὴν ἀνάπτυσιν βουβώνων, διότι ἐν πάσαις ταῖς περιπτώσεσιν, ἐν αἷς ἐχρήσαστο τῇ ἀγωγῇ ταύτῃ οὔτε φλεγμονὴ οὔτε ἐξόγκωσις τῶν βουβωνικῶν ἀδένων ἐπῆλθε. Τὴν δὲ ἀγωγήν ταύτην ἐφήρμοσεν ὁ H. v. Hebra ἐπὶ δέκα περιπτώσεων ἐπιτυχέστατα, καὶ πέποιθεν ὅτι καὶ ἡ ἀγωγή αὐτοῦ ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐπιτεφευθήσεται ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἐπιτυχίας. Π.

Φυσιολογικὴ καὶ θεραπευτικὴ ἐνέργεια τοῦ εὐκαλύπτου.

— Πολλὰ εἶναι τὰ ἐν χρήσει τοῦ εὐκαλύπτου σκευάσματα, ἐν μὲν τῇ Γαλλίᾳ βάμμα διὰ κατεργασίας τῶν φύλλων ἐν οἶνοπνεύματι, βάμμα διὰ ξηρῶν φύλλων, ἐκχύλισμα οἶνοπνευματώδες, οἶνος, χρίσμα πικρὸ σκευαζόμενον διὰ τοῦ αἰθερίου ἐλκίου, ἐν δὲ τῇ Ἰταλίᾳ αἰθεριοῦχος ἐκχύλισμα καὶ οἶνοπνευματώδες βάμμα.

Ἀπαντα ταῦτα τὰ σκευάσματα ἔχουσιν ἰσχυρῶς καὶ ἰδιαζόντως ἐκ τοῦ αἰθερίου τοῦ φυτοῦ ἐλκίου. Σταγόνες τινὲς ἐπὶ τῆς γλώττης προκαλοῦσιν αἰσθημα δριμύ δρόσου ᾧ ἔπεται θάλαπος ἀπότοκον ὑπερεκκρίσεως τῶν στοματικῶν καὶ σιελογόνων ἀδένων. Ἐν τῇ στομάχῳ γενεῖται αἰσθημα θερμότητος, ἀποβάλλεται δὲ ἀπὸ τοῦ στόματος ἀπόπνοια χαράκτηριστικῆς ὀσμῆς. Τὰ οὖρα χρώνυνται ἰοειδῶς, ἐξ οὗ δηλοῦται ὅτι τὸ φάρμακον ἀναποδὲν διέρχεται τὴν ὅλην οἰκονομίαν.

Ἐπειδὴ ὁ εὐκαλύπτος, ὡς καὶ τὰ βάλσαμα καὶ τὰ ἔλαια, ἰδιαζόντως διυῖροί διὰ τῶν βλεννομεμβρανῶν, εἰκάζεται ὅτι ἀνύει κατὰ τῶν φλεγμονῶν τῶν βλεννομενῶν τῶν οὐροποιητικῶν καὶ ἀναπνευστικῶν ὀργάνων.

Ἀπὸ μεγάλων δόσεων ὁ εὐκαλύπτος ἐπύχεται κεφαλαλγίαν, κκουχίαν, γενικὴν κόπωσιν, ἔκλυτον, ἔστιν ὅτε δὲ κατὰ τὸν Giamperi καὶ ὀλέθρια ἀποτελέσματα ἐκ τῆς παρελόμενης τῶν ἀνακατακτινῶν κινητικῶν κέντρων τῆς νωτιαίας χορδῆς. Πρῶτος ὁ Ramel συνέλαβε τὴν ἰδέαν τοῦ ἐγκληματισμοῦ καὶ τῆς καλλιεργείας τοῦ δένδρου τούτου πρὸς

καταστροφήν τῆς Malaria εἰς τοὺς ἐλώδεις τόπους· πιθανῶς τὸ δένδρον τοῦτο ἐνεργεῖ ἰδίως διότι κέκτηται τὴν ιδιότητα νὰ ἀπορροῇ ἀπὸ τοῦ περιβάλλοντος ἐδάφους μεγάλαν ὕδατος ποσότητα καὶ νὰ ἀποξηραίνῃ συνεπῶς τοῦτο· τὰ εὐχάριστα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἀποτελεσμάτια ἐν Ἰταλίᾳ, Ἀλγερίᾳ, Κούβᾳ καὶ Αὐτικῇ Ἀμερικῇ ἐγέννησαν τὴν ἰδέαν τῆς χρήσεως τοῦ εὐκαλύπτου κατὰ τῶν διαλειπόντων πυρετῶν, εἰς δόσιν 8 γραμμῶν φύλλων ἐν ἐγγύματι 120 γραμμῶν ὕδατος, ἀνὰ κυκλίσκον δις δι' ἡμέρας. Τὸν εὐκαλύπτον εὐκολώτερον καὶ ἀνετώτερον ἀνέχεται ὁ στόμαχος· ἢ τὴν κινίνην, συνεπῶς δὲ ἐνδείκνυται κατ' αὐτὴν περιπτώσεις ἐνδείκνυται ἢ κινίνη, οὐδέποτε ὁμως θεωρητέος ἀντεμβαλλόμενος εἰς αὐτήν.

Τὰ μάλιστα ἀνύει ὁ εὐκαλύπτος κατὰ τῶν νοσημάτων τοῦ λάρυγγος καὶ τῶν βρόγχων, προτιμᾶται δὲ τῆς τερεθενθίνης καὶ τῆς πίσης, καθότι εἶναι μᾶλλον ἀνεκτὸν ὑπὸ τῶν πεπτικῶν ὀργάνων.

Τοῦ πυρετοῦ ἐλαττωθέντος καὶ τῆς καταρρώδους καταστάσεως κατὰ σταθείτης ὁ εὐκαλύπτος ἐλκτοῖ τὴν ἀπόρροην ἐπὶ βρογχίτιδος καὶ καθιστᾷ αὐτὴν ἥττον πυώδη, ἐκ τῆς ἐπὶ τῆς βρογχίτιδος ἀποπτύσεως εἰδικῆς αὐτοῦ ἐνεργείας· τὰ μάλιστα ὠφελεῖ κατὰ τῆς δυσώδους τῆς βρογχίτιδος μορφῆς καὶ τοῦ ἐμφυσήματος, κατὰ δὲ τὰς πνευμονώσεως τοῦ Chipier μεγάλως ὠφέλησεν εἰς πολλὰς περιπτώσεις γαγγρῆνης καὶ φυματιώσεως τῶν πνευμόνων.

Ὡς ἐκ τῆς ἀντισηπτικῆς καὶ ἀντικαταρροϊκῆς ἐνεργείας αὐτοῦ θεωρεῖται ὁ εὐκαλύπτος, καὶ δὴ ἐν Ἰταλίᾳ, λίαν ὠφέλιμος κατὰ τῆς φυματιώσεως ὡς καὶ κατὰ ποικίλων τοῦ γεννητοῦ ροποιητικοῦ συστήματος καταρρώδων παθήσεων.

Γ.

Θεραπεία τῆς ὠθηλίτιδος. — Ἐπὶ ἀπλῶς ὑπερχιμικῆς κατὰ τὸν πρῶτον βαθμὸν ὠθηλίτιδος ἀρκεῖ ὀριζοντεῖα κατάκλισις, καταπλάσματα καὶ ὑποκαπνισμοὶ μαλακτικοὶ εἰς τὸ ὑπογάστριον, ἐγγύσεις καὶ κλύσματα μαλακτικὰ χλιαρὰ. Ἐπὶ ἐντονιώτεραις ὠθηλίτιδος κλύσματα μετὰ βόμβικου ὀπίου ἢ εὐχέλεις, ἐγγύσεις δι' ἀρεψήματος ὑσχυμάμου, κωδιῶν μύκωνος, ἐπαλείψεις δι' ἄλοιφον μετὰ νερκατικῶν ἐκχυλισμάτων, ἐπιτρίψεις δι' ἐλαίων ἢ χρισμάτων πραϋντικῶν. Ἐσωτερικῶς δὲ συνυπάρχοντος ἰσχυροῦ πόνου δίδονται τὸ ὀπιον εἰς μικρὰς καὶ συχνὰς ἐπαναλαμβανόμενας δόσεις. Ἐτι δὲ προσβάλλονται βδέλλα κατὰ τὸ ὑπογάστριον, τοὺς εἰλεακοὺς βόθρους, τοὺς βουδῶνας, τὰ μεγάλα χεῖλη, τὸ περίναιον· ὁ πρωτοχλωροσχος ὑδράργυρος εἰς δόσεις μετασυσφικτικὰς ἢ καὶ καθαρτικὰς· τὰ φοινικίζοντα τὸ δέρμα (βόμβαλωδίου, ἐκδόρια), καὶ τὰ μετρίως τέλος παροχρεωτικὰ εἰς τὸν ἐντερικὸν σωλήνα.

Ἐπὶ χρονίαις ὠθηλίτιδος τὰ αὐτὰ ὠφελοῦσι πλὴν τῶν ἐμφυμῶν, κατ' αὐτὴν δὲ κατευνάζονται οἱ παροξυσμοὶ τῶν πόνων διὰ κατευναστικῶν,

κῶν, φοινικίζοντων ἢ μετασυσφικτικῶν. Ἐν γένει δὲ ὠφελοῦσι καὶ διὰ τὴν τοπικὴν πάθησιν καὶ διὰ τὴν γενικὴν κατάστασιν τὰ θαλάσσια λουτρά.

Γ.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ.

Ἀλεξάνδρου Η. Τριάντη

Λόγος περὶ τῶν προόδων τῆς Μαιευτικῆς κατὰ τὰς τελευταίας πέντε δεκαετηρίδας ἐκφωνηθεὶς κατὰ τὴν διαρξὴν τῶν παραδόσεων αὐτοῦ τὴν 12 Φεβρουαρίου 1885.

ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἐδημοσίευσεν ὁ ἐν τῷ ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ Ἰγρηγητῆς τῆς μαιευτικῆς κ. Ἀλέξανδρος Η. Τριάντης τὸν εἰσιτήριο αὐτοῦ λόγον ἀπαγγελλόμενον κατὰ τὴν διαρξὴν τῶν παραδόσεων αὐτοῦ τὴν 12 Φεβρουαρίου 1885.

Θέμα τοῦ περὶ οὗ πρόκειται εἰσιτηρίου λόγου εἶναι αἱ τῆς Μαιευτικῆς πρόοδοι κατὰ τὰς πέντε τελευταίας δεκαετηρίδας, ἃς ὁ συγγραφεὺς εἰς τρία διαιρεῖ κεφάλαια.

Καὶ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ κεφαλαίῳ ὁ λόγος περιστρέφεται εἰς τὰς ἀφορώσας περὶ τὴν κύησιν προόδους, ἃς ὑποδιαιρεῖ εἰς δύο κατηγορίας εἰς τὰς κατὰ τὴν φυσιολογικὴν καὶ εἰς τὰς κατὰ τὴν παθολογικὴν κύησιν· καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην κατηγορίαν μνημονεύει τῶν περὶ ὠοῦ καὶ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἐμβρύου νεωτέρων προόδων, καὶ δὴ τῶν ὑστάτων θεωριῶν τῶν His καὶ Waldeyer περὶ γενέσεως τῶν ἱστῶν, τῶν μεταβολῶν τοῦ σχήματος καὶ τῆς θέσεως τοῦ ἐμβρύου, τῆς ταξινομήσεως καὶ διαγνώσεως αὐτῶν, τῶν ἀντατομικῶν ἀλλοιώσεων τοῦ βλεννογόνου τῆς μήτρας, τοῦ δι' ἐξωτερικῶν χειρισμῶν μετασχηματισμοῦ κλ. Εἰς δὲ τὴν δευτέραν κατηγορίαν πραγματεύεται τὰ περὶ κκοήθους ἀναιμίας, λευκωματουρίας, λοχείων, παρκλύσεων τῶν ἐγκύων, νόσων τοῦ ὠοῦ καὶ τοῦ ἐμβρύου, ἐξωμητρίου κυήσεως κλ.

Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ κεφαλαίῳ ὁ συγγραφεὺς συνοψίζει τὰς ἀφορώσας εἰς τὸν τοκετὸν προόδους, καὶ ταύτας δὲ εἰς δύο ἐπίσης διαιρεῖ κατηγορίας, καὶ ὡς πρὸς μὲν τὸν φυσιολογικὸν τοκετὸν πραγματεύεται περὶ τοῦ μηχανισμοῦ αὐτοῦ, τῆς κατ' αὐτὸν χρήσεως τῶν ἀναισθητικῶν, περὶ λευκωματουρίας καὶ προφυλακτικῆς τῶν τικτουσῶν, τῶν ὀρθολογικῶν τῶν νεογνῶν, προώρου τεχνολογικοῦ τοκετοῦ, περὶ τῆς ἐγχειρήσεως τοῦ Perro, Θεραπείας ἐμβρυοτομίας κλ.

Ἐν δὲ τῷ τρίτῳ κεφαλαίῳ, τῷ περὶ λοχείας, ὁ συγγραφεὺς τὴν αὐτὴν ἀκολουθίαν δίδει ἐξετάζει ὡς πρὸς μὲν τὴν κατὰ φύσιν λοχείαν τὸ περὶ δικίτης καὶ ἀντισηπτικῆς τῶν λοχεύων Θεραπείας, ὡς πρὸς δὲ τὴν παθολογικήν.